

Bryssel den 2 juli 2019
(OR. en)

10173/19

ECOFIN 628
UEM 231
SOC 480
EMPL 369
COMPET 509
ENV 600
EDUC 315
RECH 348
ENER 352
JAI 710
FSTR 131
REGIO 167

NOT

från: Rådets generalsekretariat

till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet

Komm. dok. nr: 9945/19 - COM(2019) 520 final

Ärende: Rekommendation till RÅDETS REKOMMENDATION om Österrikes nationella reformprogram 2019 med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram 2019

För delegationerna bifogas det ovannämnda utkastet till rådets rekommendation, som har granskats och godkänts av olika rådskommittéer och som grundas på kommissionens förslag COM(2019) 520 final.

RÅDETS REKOMMENDATION

om Österrikes nationella reformprogram 2019 med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram 2019

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken¹, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

¹ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

av följande skäl:

- (1) Den 21 november 2018 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2019 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. I den togs vederbörlig hänsyn till den europeiska pelaren för sociala rättigheter som proklamerades av Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 17 november 2017. Prioriteringarna i den årliga tillväxtöversikten godkändes av Europeiska rådet den 21 mars 2019. Den 21 november 2018 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011², även rapporten om förvarningsmekanismen, enligt vilken Österrike inte var en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning. Samma dag antog kommissionen också en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet, som godkändes av Europeiska rådet den 21 mars 2019. Den 9 april 2019 antog rådet rekommendationen om den ekonomiska politiken i euroområdet³ (nedan kallad *rekommendationen för euroområdet 2019*), i vilken man fastställer fem rekommendationer för euroområdet (nedan kallade *rekommendationerna för euroområdet*).
- (2) Med tanke på de nära inbördes kopplingarna mellan ekonomierna i Ekonomiska och monetära unionen bör Österrike, i egenskap av medlemsstat som har euron som valuta, säkerställa att rekommendationen för euroområdet 2019, vilken avspeglas i rekommendationerna 1–3, genomförs till fullo och utan onödiga dröjsmål. Särskilt om den investeringsrelaterade ekonomiska politiken inriktas på de angivna områdena kommer det att vara lättare att följa den andra rekommendationen för euroområdet vad gäller att gynna investeringar, medan rekommendationen om skatteväxling bort från arbete kommer att ge resultat för den tredje rekommendationen för euroområdet om arbetsmarknadens funktionssätt.
- (3) Landsrapporten 2019 för Österrike offentliggjordes den 27 februari 2019. Den innehöll en bedömning av hur väl Österrike hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som rådet antog den 13 juli 2018⁴, med uppföljningen av tidigare års rekommendationer och med sina nationella Europa 2020-mål.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

³ EUT C 136, 12.4.2019, s. 1.

⁴ EUT C 320, 10.9.2018, s. 84.

- (4) Den 24 april 2019 lade Österrike fram sitt nationella reformprogram för 2019 och sitt stabilitetsprogram för samma år. De båda programmen har bedömts samtidigt för att deras inbördes kopplingar ska kunna beaktas.
- (5) Vid programplaneringen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (nedan kallade *ESI-fonder*) för perioden 2014–2020 har relevanta landsspecifika rekommendationer beaktats. I enlighet med artikel 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013⁵ får kommissionen begära att en medlemsstat ska se över och föreslå ändringar av sin partnerskapsöverenskommelse och av relevanta program när så krävs för att stödja genomförandet av relevanta rekommendationer från rådet. Kommissionen har, i riktlinjerna för tillämpning av åtgärder som sammanlänkar effektiva ESI-fonder med sund ekonomisk styrning, beskrivit närmare hur den kommer att tillämpa denna bestämmelse.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (6) Österrike omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och av skuldkriteriet. I sitt stabilitetsprogram för 2019 väntar sig regeringen att det samlade saldot i de offentliga finanserna kommer att förbättras från ett överskott på 0,1 % av bruttonationalprodukten (BNP) 2018 till 0,3 % av BNP 2019 och sedan stegvis minska så att man uppnår balans i de offentliga finanserna 2023. På grundval av det omräknade strukturella saldot⁶ fortsätter det medelfristiga budgetmålet – ett strukturellt underskott på 0,5 % av BNP – att överträffas under programperioden. Enligt stabilitetsprogrammet väntas den offentliga skuldkvoten successivt minska från 73,8 % av BNP 2018 till 59,8 % av BNP 2023. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa budgetprognoser är gynnsamt. Riskerna för den medelfristiga budgetplaneringen verkar vara måttliga och rör främst de aviserade kostnadsbesparingarna i den offentliga förvaltningen som ska användas för att finansiera den planerade inkomst- och bolagsskattereformen.
- (7) Den 13 juli 2018 rekommenderade rådet att Österrike skulle nå det medelfristiga budgetmålet 2019, med hänsyn till den tillfälligt tillåtna avvikelserna på grund av ovanliga händelser. Detta är förenligt med att de primära offentliga utgifternas nominella tillväxt⁷ får uppgå till högst 2,9 %, vilket motsvarar en förbättring av det strukturella saldot med 0,3 % av BNP. Enligt kommissionens vårprognos 2019 beräknas det strukturella saldot förbättras från 0,1 % av BNP 2019 till 0,0 % av BNP 2020, vilket är över det medelfristiga budgetmålet. Enligt prognoserna kommer Österrike att iaktta reglerna för skuldkriteriet 2019 och 2020. Sammantaget anser rådet att Österrike kan förväntas följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler 2019 och 2020. Riskerna för de offentliga finansernas hållbarhet i Österrike är medelhöga på lång sikt.

⁶ Det konjunkturrensade saldot exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, omräknat av kommissionen enligt den gemensamt överenskomna metoden.

⁷ De primära offentliga nettoutgifterna består av de totala offentliga utgifterna exklusive ränteutgifter, utgifter för unionsprogram som motsvaras fullt ut av inkomster från unionsmedel och icke-diskretionära förändringar i utgifterna för arbetslöshetsförmåner. Nationellt finansierade fasta bruttoinvesteringar är utjämnade över en fyraårsperiod. Diskretionära åtgärder på inkomstsidan eller lagstadgade inkomstökningar är inräknade. Engångsåtgärder på såväl inkomst- som utgiftssidan är avräknade.

- (8) Riskerna beror på att utgifterna för pensioner, hälso- och sjukvård samt långvarig vård och omsorg förväntas öka. Tillgången till hälso- och sjukvård är generellt god i Österrike. Ändå förväntas de offentliga sjuk- och hälsovårdsutgifterna öka med 1,3 procentenheter till 8,3 % av BNP 2070, dvs. mer än unionsgenomsnittet på 0,9 procentenheter. De offentliga utgifterna för långvarig vård och omsorg beräknas fördubblas från 1,9 % till 3,8 % av BNP till 2070. Utgiftstaken i 2017 års skatteutjämningslag och i primärvårdsreformen, som är tänkta att minska överanvändningen av sjukhusvård, har börjat att stärka hållbarheten. Den nyligen antagna socialförsäkringslagen kan komma att sänka tillsyns- och förvaltningskostnaderna men kommer att leda till igångsättningskostnader. Kvalitet och kostnadseffektivitet kan förbättras ytterligare genom effektivare upphandling (t.ex. upphandlingar i hela unionen, andra tilldelningskriterier än priset och samlad regionövergripande upphandling) och fler e-hälsolösningar. När det gäller långvarig vård och omsorg väntas senare tids åtgärder snarare öka utgifterna än begränsa dem, t.ex. beslutet att patienten inte längre behöver använda sina privata tillgångar för att finansiera slutna vård vid långvarigt vårdbehov.
- (9) Pensionsutgifterna väntas nå sin topp 2036 och ligga på 1,2 procentenheter av BNP över 2016 års referensvärde. Den senaste tidens reformer ger incitament att senarelägga pensioneringen (mellan 2014 och 2017 ökade den faktiska åldern för utträde från arbetsmarknaden med uppskattningsvis 1,5 år för män och 1 år för kvinnor). Det är dock fortfarande en utmaning att minska skillnaden mellan faktisk och lagstadgad pensionsålder, och ett längre arbetsliv bör främjas. Dessutom skulle det vara mer effektivt att anpassa lägstaåldern för både förtida och lagstadgad pensionering för att förbättra den långsiktiga hållbarheten mot bakgrund av den åldrande befolkningen. Genom att automatiskt koppla den lagstadgade pensionsåldern till den förväntade framtida ökningen av livslängden skulle man kunna minska de offentliga pensionsutgifterna med uppskattningsvis 2,4 procentenheter av BNP 2016–2070 och kompensera för den ökning som skulle följa av en oförändrad politik.

(10) Österrikes finanspolitiska federalism leder till en stor obalans mellan befogenheterna för utgifter och skatteuppbörd på delstatsnivå. I stället för att vara skattemässigt självständiga fylls delstaternas kassor genom ett komplicerat system för skattefördelning och transfereringar. Det minskar både den finanspolitiska transparensen, det politiska ansvarstagandet och incitamenten till effektiva offentliga utgifter. Genom 2017 års skatteutjämningslag har Österrike infört en rad förändringar för att förenkla de statsfinansiella relationerna mellan de olika förvaltningsnivåerna. Bland annat förenklas fördelningen av gemensamma skatter och delstaterna får egna inkomstkällor. Dessutom har man enats om ytterligare reformer för att tydligare fördela lagstiftande och verkställande befogenheter mellan federal nivå och delstatsnivå. I lagen om kompetensjustering (*Kompetenzbereinigungspaket*) tar man ett första steg mot att särskilja befogenheter och omfördela gemensamma politikområden, så att de antingen sköts på federal nivå eller delstatsnivå. Dessutom minskas antalet områden där det krävs ömsesidigt godkännande. Lagen gäller dock bara för ett begränsat antal politikområden.

(11) Österrikes skattesystem kännetecknas av ett högt tryck på arbete (löneskatt och arbetsgivaravgifter). Skattebördan kommer att öka med tiden, om inte inkomstskatteskalen indexeras efter inflationen. Skatten på arbete som andel av de totala skatteintäkterna låg 2017 på 55,3 % och var därmed en av de högsta i unionen (genomsnitt: 49,7 %). De senaste reformerna, t.ex. sänkta socialförsäkringsavgifter för låginkomsttagare och arbetsgivare samt skattelättnader för arbetande föräldrar (*Familienbonus Plus*), har bidragit till att minska skattekillen. Fortfarande finns utrymme för att skatteväxla till källor som i högre grad främjar hållbar tillväxt för alla. Bland annat anses fastighetsskatt vara en relativt tillväxtvänlig och progressiv skatt, eftersom höginkomsttagare kan förväntas ha större förmögenhet i form av fastigheter. Eftersom taxeringsvärdena till stor del är föråldrade är dock intäkterna från fastighetsskatten i Österrike fortsatt låga och ligger långt under unionsgenomsnittet. En omvärdering av taxeringsvärdet skulle bidra till större intäkter och minska de orättvisor som blir följderna när mark- och huspriser frikopplas från marknadspriserna. Effektiva och välgenomtänkta förmögenhetsskatter skulle också göra skattesystemet rättvisare med tanke på de betydande förmögenhetsklyftorna i Österrike och avsaknaden av arvs- och gåvoskatt. Sist men inte minst bidrar miljöskatter till att internalisera de negativa externa hälso- och klimateffekterna av resursslösande och förorenande verksamhet. Man bör därför åter titta på de skatteförmåner som man för närvarande ger sådan verksamhet.

(12) Arbetsmarknaden håller på att förbättras, men outnyttjat humankapital begränsar produktiviteten och tillväxten på lång sikt. Ändringar krävs särskilt när det gäller kvinnor, lågutbildade och äldre arbetstagare och personer med invandrarbakgrund. Trots att den totala sysselsättningen bland kvinnor är hög (Österrike 71,7 %, unionen 67,4 % 2018) är antalet heltidsanställda fortsatt relativt lågt. Andelen deltidsarbetande kvinnor ligger långt över unionsgenomsnittet (Österrike 47,6 %, unionen 30,8 % 2018) och beror främst på bristen på barnomsorg och den höga andelen kvinnor som sköter obetalda uppgifter inom vård och omsorg. Barnomsorg och ledighet av familjeskäl är för närvarande inte utformade så att de bidrar till lika möjligheter på arbetsmarknaden i tillräcklig utsträckning. Genom att investera mer i prisvärd heldagsbarnomsorg och heldagsskolor skulle man kunna hjälpa fler kvinnor att arbeta på heltid, bättre utnyttja kvinnors arbetsmarknadspotential och förbättra produktivitet och långsiktig tillväxt för alla. Den stora andelen deltidsarbetande kvinnor förklarar också till stor del varför den ojusterade löneklyftan mellan könen fortfarande ligger tydligt över unionsgenomsnittet (Österrike 19,9 %, unionen 16,0 % 2017). Andra viktiga faktorer är kvinnors överrepresentation i sektorer med lägre löner, segregation med koppling till utbildningsval, kvinnors underrepresentation på chefsjobb och avbrott i yrkeslivet. Sammantaget är den stora pensionsklyftan mellan kvinnor och män (Österrike 40,5 %, unionen 35,2 % 2017) till stor del en följd av de könsspecifika inkomstskillnaderna i yrkeslivet. Dessutom får korttidsanställda, varav de flesta är kvinnor, inga arbetslöshetsförmåner. Den höga arbetslösheten bland lågutbildade pekar på en outnyttjad arbetskraftspotential. Över 44 % av alla arbetslösa har bara gått ut grundskolan (*Pflichtschule*). Aktiva arbetsmarknadsstrategier som uppmuntrar fler människor att arbeta eller söka jobb, samt möjlighet till livslångt lärande, fortsätter att vara viktiga för att man ska kunna förverkliga arbetspotentialen hos lågutbildade och personer med invandrarbakgrund. Trots att arbetsmarknadens parter traditionellt har en stark ställning har deras delaktighet i beslutsfattandet om dessa strategier ifrågasatts.

(13) Bristen på kvalificerad arbetskraft tyder på att man måste investera mer i allmän och yrkesinriktad utbildning. Utbildningsresultaten för missgynnade elever har inte blivit bättre. Resultatskillnaderna mellan inrikes födda elever och elever med invandrabakgrund kvarstår. De nationella proven 2016 visade att nivån på de grundläggande färdigheterna är ett problem i och med att cirka en fjärdedel av eleverna i åttonde klass inte uppfyller eller bara delvis uppfyller kunskapskraven i tyska. De nationella provens resultat för elever från missgynnade grupper eller med invandrabakgrund har knappast blivit bättre. Nyare internationella undersökningar visar också att klyftan ökar när det gäller läskunnighet hos elever från missgynnade grupper och med invandrabakgrund. Enligt Pisa-undersökningen motsvarar skillnaden i skolresultat mellan barn födda i Österrike och första generationens invandrare nästan tre års skolgång. Senare tids utbildningsreformer undergräver delvis tidigare reformer och följer inte unionens och OECD:s bästa praxis. Exempel är att införandet av heldagsskolor har avstannat och att nivågrupperingen i grundskolan har intensifierats. Det krävs investeringar för att göra något åt de ojämlika utbildningsresultaten för missgynnade grupper och personer med invandrabakgrund. Österrike ligger över genomsnittet i unionen när det gäller befolkningens digitala färdigheter men har börjat halka efter de bästa länderna. Bristen på kvalificerad it-personal blir allt större i ekonomin, eftersom utbudet av datautbildade inte räcker för att möta den ökande efterfrågan.

- (14) Österrike är ett land som gör stora FoU-investeringar och som har ambitiösa nationella mål. Men forsknings- och innovationsresultaten ligger inte på samma nivå som hos de innovationsledande länderna i unionen⁸. Ökade FoU-investeringar leder inte alltid till innovation och produktivitetsoökning. Bland annat när det gäller sysselsättning inom innovativa tillväxtföretag presterar Österrike dåligt. FoU-investeringarna skulle vara effektivare om de fullt ut resulterade i vetenskaplig spetskompetens och banbrytande innovationer. För att uppnå detta krävs fler och bättre kopplingar mellan forskning och näringsliv, och man bör uppmuntra samarbete om prioriteringar för smart specialisering mellan olika regioner och med andra länder. Betydande produktivitetsovinster och innovationsresultat skulle dessutom kunna uppnås genom fler investeringar i bland annat miljöinnovation, små och medelstora företags innovationskapacitet och kompletterande immateriella tillgångar.
- (15) Österrike gör visserligen större framsteg med digitaliseringen än unionsgenomsnittet men når inte upp till nivån för unionens innovationsledande länder, varken i fråga om digital teknik eller utveckling. Österrikes it-sektor är jämförelsevis liten och har inte haft samma tillväxt som motsvarande sektorer i de innovationsledande länderna. Dessutom saknas det höghastighetsnät på landsbygden, vilket ökar digitaliserings- och innovationsklyftan mellan regionerna. Det råder också avsevärda brister när det gäller digital infrastruktur i skolorna, t.ex. dålig täckning med trådlösa lokala nät. Österrike har infört vissa finansieringsprogram för att förbättra tillgången till snabb internetuppkoppling i hela landet. En nystart för Österrikes övergripande digitaliseringsstrategi är ett bra tillfälle att införa mål och indikatorer och övervaka framstegen med de nödvändiga offentliga och privata investeringarna i digitalisering.

⁸ Enligt den europeiska resultattavlan för 2018 är följande länder innovationsledande: SE, DK, FI, NL, UK, LU, och följande länder är innovationsstarka: DE, BE, IE, AT, FR, SI.

- (16) Genom att öka energieffektiviteten och andelen förnybara energikällor skulle man kunna stärka Österrikes potential för hållbar tillväxt och bidra till att nå landets klimat- och energimål för 2030. Ytterligare ansträngningar kommer dock att krävas för att nå dessa mål. Dessutom ligger de offentliga FoU-investeringarna inom miljö och energi under unionsgenomsnittet. Genom att förbättra energieffektiviteten och använda förnybar energi i små och medelstora företag skulle man kunna bidra till att minska energiförbrukningen. Investeringar i renovering av fastigheter, produktion av förnybar el och hållbara transporter skulle kunna ge den österrikiska ekonomin en ny skjuts. För övergången till en mer cirkulär ekonomi krävs en övergripande strategi och fler investeringar från näringslivet.
- (17) Trots senare tids uppgång till följd av ett gynnsamt ekonomiskt klimat har Österrike ännu inte lyckats öka tillväxten i den totala faktorproduktiviteten och lämna bakom sig ett decennium av stagnation när det gäller denna viktiga drivkraft för ekonomisk tillväxt och konkurrenskraft. Faktorer som bidrar till produktivitetens utvecklingen är digitalisering av företag, företagstillväxt och konkurrens i tjänstesektorn. Österrikes stora bolag inför visserligen digitala teknologier och affärsmodeller i god takt, men småföretagen släpar efter. Digitaliseringen av små- och mikroföretag är särskilt viktig, eftersom de utgör Österrikes ekonomiska ryggrad. Det stora genomslaget för programmet KMU Digital visar att det hos små och medelstora företag finns ett behov och intresse av att få råd om digitalisering. Det skulle vara bra om man kunde förlänga och utöka programmet och fokusera på företagets digitalisering i Österrikes övergripande digitaliseringsstrategi.

- (18) För nystartade och expanderande företag, och särskilt höginnovativa företag, kvarstår strukturella problem. Österrike ligger efter jämförbara medlemsstater när det gäller sysselsättning i innovativa tillväxtföretag. Det visar att det finns behov av att förbättra förutsättningarna för innovativa företag som vill expandera och som fortfarande hindras av olika faktorer, t.ex. en riskkapitalmarknad som är mindre utvecklad och diversifierad än i de innovationsledande länderna. Det finns en finansieringsflaskhals för etablerade företag som vill växa och som bland annat behöver riskkapital och tillgång till finansmarknaderna. Det nyskapade segmentet för små och medelstora företag på börsen i Wien är ett steg i rätt riktning. Företag med hög tillväxt är viktiga för spridningen av nya tekniska lösningar och affärsmodeller, även digitala, och därmed också för produktivitetsökningen.
- (19) Österrike har betydande hinder för tillträde och restriktiva regler när det gäller företagstjänster och reglerade yrken, bland annat särskilda krav på aktieinnehav, omfattande reserverade verksamhetsområden och sektorsövergripande restriktioner. Rättsliga hinder, t.ex. när det gäller affärernas öppettider, bidrar till den relativt svaga utvecklingen inom Österrikes detaljhandel. Den stora administrativa bördan fortsätter att vara ett allvarligt problem för det österrikiska näringslivet. Viktiga initiativ för att förbättra företagsklimatet är de fortsatta satsningarna på att minska bördan och den planerade utvärderingen av Österrikes närings-, handels- och industrireglering (*Gewerbeordnung*). Mer konkurrens i tjänstesektorn skulle hjälpa Österrike att sprida digitala tekniska lösningar och affärsmodeller.
- (20) Programplaneringen för unionsmedel för perioden 2021–2027 kan bidra till att åtgärda en del av de brister som identifierats i rekommendationerna, särskilt inom de områden som anges i bilaga D till 2019 års landsrapport. Österrike skulle på detta sätt bättre kunna utnyttja dessa medel på de identifierade områdena, med beaktande av regionala skillnader.

- (21) Kommissionen har inom ramen för 2019 års europeiska planeringstermin gjort en omfattande analys av Österrikes ekonomiska politik och redogjort för den i 2019 års landsrapport. Kommissionen har även bedömt stabilitetsprogrammet för 2019, det nationella reformprogrammet för 2019 samt uppföljningen av de rekommendationer Österrike har fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Österrike utan också att unionens regler och riktlinjer har iakttagits. Detta har sin grund i behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på unionsnivå.
- (22) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet för 2019 och anser⁹ att Österrike kan väntas följa stabilitets- och tillväxtpakten.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Österrike att 2019 och 2020 vidta följande åtgärder:

1. Säkerställa pensionssystemets, hälso- och sjukvårdens och den långvariga vårdens och omsorgens hållbarhet, bland annat genom att anpassa den lagstadgade pensionsåldern till den förväntade ökningen av livslängden. Förenkla och rationalisera de statsfinansiella relationerna och ansvarsfördelningen mellan de olika förvaltningsnivåerna och bättre definiera ansvarsnivåerna för finansiering och utgifter.
2. Skatteväxla bort från arbete till intäktskällor som är mindre skadliga för en hållbar tillväxt för alla. Stödja heltidsarbete bland kvinnor, bland annat genom bättre barnomsorg, och förbättra arbetsmarknadsresultaten för lågutbildade personer i fortsatt samarbete med arbetsmarknadens parter. Höja nivån på de grundläggande färdigheterna hos missgynnade grupper, inte minst hos personer med invandrarbakgrund.

⁹ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

3. Inrikta den investeringsrelaterade ekonomiska politiken på forskning och utveckling, innovation, digitalisering och hållbarhet, med beaktande av regionala skillnader. Stödja produktivitetsutvecklingen genom att uppmuntra digitaliseringen av företag och göra det lättare för företagen att växa genom att minska de rättsliga hindren i tjänstesektorn.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande
